

tragninger, som ere fremkomne her. Ligesom andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig desangaaende, kan jeg ikke negte, at jeg, da jeg den 14de Mai ved min Afstemning søgte en Overenskomst, havde troet, at jeg derved vilde medvirke til, at vi kunde komme til at arbejde sammen fra de forskjellige Sider. Jeg har naturligvis ikke endnu opgivet Haabet derom; men det ser jo næsten ud til, at jo mere vi udstreкке Haanden mod de Herrer paa den anden Side, desto mere trække de deres tilbage, og deri ligger jo desværre et alvorligt Vink til den danske Vælgerbefolkning om, at det ikke nytter, at man udstrekker sin Haand, thi da trække de Andre deres tilbage. Det kan vistnok ikke negtes, at vi den 14de Mai søgte at imødekomme de Ansøkelser, som næredes fra den anden Side. — Det maa dernæst maasse være mig tilladt at omtale enkelte Poster paa Finantsloven. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa Enkeltighederne, da jeg ikke tror, det hører hjemme ved Sagens 1ste Behandling, men kun fremsføre nogle almindelige Betragtninger. Jeg skal da først begynde med Kirke- og Undervisningsministeriet. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til, hvad der er blevet fremsført af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) med Henhyn til den Maade, hvorpaa de bevilgede Midler uddeles til fattige Elever paa Højskolerne. Den har vist sig upraktisk paa mange Steder, men jeg skal dog ikke fremhæve noget bestemt Amt. Jeg indrømmer, at Skoleraadet maa have at vide, om Bedkommende opholder sig paa en Højskole og hvor længe; men det er ikke rigtigt, at Skoleraadet lægger Bøgt paa, om han vil ind paa den ene eller paa den anden Højskole, og det kan ikke negtes, at disse paa enkelte Steder lægge et Tryk paa Ansøgerne. Jeg veed, at et Skoleraad først i Slutningen af September eller i Begyndelsen af Oktober har underrettet Bedkommende om Understøttelsen, hvilket er altfor sent; thi de flinkeste Karle bortkastede sig mange Steder $\frac{1}{4}$ Aar før Skiftetid, og det er uheldigt, om de skulle gaa og vente til sidst i September eller først i Oktober. — Der er i Aar paa Finantsloven forlangt et Beløb til Gibsfigurer i Christiansborg Slotskirke. Jeg skal ikke udtale mig videre om dette Forlangende; men jeg skal ikke negte, at den Maade, hvorpaa Forlangendet er motiveret, har undret mig noget at høre, navnlig fra den nuværende Regjerings Side, thi der indeholdes jo deri en socialistisk Tankegang, nemlig den, at, naar Bedkommende ikke kan faae privat Arbejde, saa skal Staten skaffe ham det ved at lade udføre et større monumentalt Arbejde. Saa kunde jo f. Ex. ogsaa Møbelsnedterne eller Andre sige, at der intet privat Arbejde tilbød sig, og at Staten derfor maatte komme dem til Hjælp. Det er min Opfattelse overfor dette Forslag, og hvorledes jeg vil stille mig til det, vil jeg betænke mig paa til 2den Behandling. Det er naturligvis

ikke den eneste Motivering, der er givet, men det er ansørt som en medvirkende Aarsag, og der ligger altsaa en socialistisk Tankegang i Forslaget fra Regjerings Side. — Der er ogsaa et Spørgsmaal under Krigsministeriets Budget, som efter min Opfattelse ser noget paafaldende ud. Det vil nemlig ses, at der i Aaret 1872—73 — saavidt jeg hukker — var den største Tilgang af Rekruter, og at Tallet siden den Tid er sunket med et Par Tusinde. Dette synes mig at være et temmelig stort Tal, og det er et Spørgsmaal, om man ikke har for lidt Indsende med, hvorledes Sessionsforstanderne forvalte deres Gjerning. Jeg indrømmer, at Udskrivningsloven tilstøder en større Uregelmaessighed, idet NoGLE kunne faae Udsættelse til deres 25de Aar, medens Andre gaa forlovs til Tjeneste. — Det Næste, jeg ønsker at udtale mig om, er ikke om, hvad der findes paa Finantsloven, men om, hvad der ikke findes paa den. Sjør var der under § 26 Nr. 14 opført en Post, som hed: Til Besyttelsesarbejder paa Sjyllands Bestykt 250,000 Kr. Hvorledes dette Beløb er anvendt, ser jeg ikke Noget om i Anmerkningerne, og jeg veed derfor ikke, om det er forbrugt, eller om man tror, det har svaret til Hensigten; men det forundrer mig, at Regjeringen ikke har optaget et lignende eller større Beløb paa denne Finantslov; thi jeg tror ikke, at Staten kan skyde dette Spørgsmaal fra sig. Dersom de Herrer og den høje Regjering virkelig være bekjendte med, hvorledes Vandet ødelægger store, frugtbare Strækninger derovre langs Limfjordens Kyster, tror jeg ikke, man vilde vige tilbage for at gjøre Noget i den Retning. Hvorledes man skal komme Befolkningen til Hjælp i denne Retning, hører ikke ind under denne Behandling; men det har undret mig at se, at der ikke dertil er opført et Beløb af samme Størrelse som iltor eller en Del større. — Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) holdt iafstet et Foredrag, hvorefter han mente, at det kom an paa, paa hvilken Maade vi frematte vore Forslag om Formue- og Indtægtskat og vore Ansøkelser derom for Vælgerne, om de skulde blive modtagne, hvis vi nu fik en Oplosning. Jeg kan i Noget være enig med det ærede Medlem; men jeg tror ikke, det gaar an at slutte saaledes, at de, naar vi komme med Forslag om en Indkomstkat, som rammede Gaardmænd, vilde være derimod, og at vi da ikke ville vinde Tilslutning hos den danske Gaardmandsklasse; det er der ingen Fare for. Jeg er villig til at bære den Del, der falder paa mig, og jeg tror, at ogsaa Andre, om fornødent gjøres, ville bære den og tage den Del deraf, som tilkommer dem. Jeg tror heller ikke, at Nogen paa Valgtribunen vil forvanske Spørgsmaalet; det tror jeg ikke lige overfor mine Modstandere, og jeg haaber heller ikke, at mine Modstandere ville tro, at vi fremdrage det paa anden Maade, end det virkelig er. Hvad nu angaar siebliffelige